

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2682/2567

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลาโจทก์ นาย ต. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 145, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 52, ป.ยาเสพติด มาตรา 152, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 51, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 104, ป.อ. มาตรา 92

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ที่กระทำความผิดตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ประกอบ ป.อ. มาตรา 83 ซึ่งศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 1 ก่อนลดโทษให้ประหารชีวิต ดังนั้น โทษสองในสามส่วนของโทษประหารชีวิตจึงเท่ากับจำคุกตลอดชีวิต เทียบ ป.อ. มาตรา 52 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในความผิดฐานนี้ ก่อนลดโทษ ให้จำคุกตลอดชีวิตโดยไม่ลงโทษปรับ และมีได้เพิ่มโทษปรับจำเลยที่ 2 ด้วย จึงชอบแล้ว เพราะศาลอุทธรณ์ไม่ได้ลงโทษสองในสามส่วนของโทษจำคุกที่ต้องลงโทษปรับด้วย เสมอตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 152

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 97, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 รับของกลาง เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ตามกฎหมาย และนับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ย 1081/2563 ของศาลชั้นต้น กับนับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1462/2560 ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษต่อ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ และจำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 และมาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 และมาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ให้ประหารชีวิตจำเลยที่ 1 ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 3 ตลอดชีวิต และปรับคนละ 2,000,000 บาท

ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 6 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 กระทั่งลงโทษหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97 ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เมื่อลงโทษจำเลยที่ 2 จำคุกตลอดชีวิตแล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานนี้ได้อีก คงเพิ่มโทษได้เฉพาะโทษปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 ตลอดชีวิต และปรับ 3,000,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 9 เดือน ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ และฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 3 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 เดือน 15 วัน เมื่อรวมโทษทุกกระบวนแล้ว คงให้จำคุกจำเลยทั้งสามตลอดชีวิตสถานเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) และปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 3,000,000 บาท ปรับจำเลยที่ 3 เป็นเงิน 2,000,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 1081/2563 ของศาลชั้นต้น และนับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1462/2560 ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รัชของกลาง จำเลยที่ 1 ไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16 จำเลยที่ 2 และที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 104, 145 วรรคสาม (2), 162 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 104, 145 วรรคสาม (2), 162 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระบวนความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ให้ประหารชีวิตจำเลยที่ 1 ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐให้จำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 3 ตลอดชีวิต ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 2 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ เมื่อลงโทษจำเลยที่ 2 จำคุกตลอดชีวิตแล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษในความผิดฐานนี้ได้อีก ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุก 2 เดือน 20 วัน ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนจำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ และฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 1 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 เดือน 10 วัน ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ คำให้การของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 จำคุก

จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีกำหนดคนละ 33 ปี 4 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 33 ปี 5 เดือน 10 วัน จำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 33 ปี 5 เดือน การนับโทษต่อและนอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา จำเลยที่ 1 และที่ 3 ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฎีกา ศาลฎีกาจึงไม่อนุญาต ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาเสพติดวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ในความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 2 และที่ 3 จำคุกตลอดชีวิต โดยไม่ลงโทษปรับและมิได้เพิ่มโทษปรับจำเลยที่ 2 ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ผู้สนับสนุนการกระทำความผิดต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น เมื่อจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ซึ่งศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 1 ก่อนลดโทษให้ประหารชีวิต ดังนั้น โทษสองในสามส่วนของโทษประหารชีวิตจึงเท่ากับจำคุกตลอดชีวิต เทียบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในความผิดฐานนี้ก่อนลดโทษให้จำคุกตลอดชีวิต โดยไม่ลงโทษปรับและมิได้เพิ่มโทษปรับจำเลยที่ 2 ด้วย นั้น จึงชอบแล้ว เพราะศาลอุทธรณ์ไม่ได้ลงโทษสองในสามส่วนของโทษจำคุกที่ต้องลงโทษปรับด้วยเสมอตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา 152 ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เฉลิมชัย จินะปรีวัตอาภรณ์ · รัฐธีย์ ยมจินดา · ชุมพล อรรถเสถียร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2682/2567>